

Tondeuse

Rutte en Wilders, Klaver en Dijkhof hebben inmiddels allemaal lang haar. Segers, die zelf gemillimeterd is, adviseerde hen gisteren aan het begin van het debat om een tondeuse aan te schaffen. 'Wij staan allemaal op het punt uw kapsel te nemen,' antwoordde Rutte goedgehumorst. Ze lachten erom, alvorens de vaccinatiestrategie te gaan bespreken. Daarin waren ze het als vanouds weer zeer oneens met elkaar.

Twee verschillende vormen van verstandhouding, binnen één minuut.

Het parlement, onze nationale 'praterij', lijkt vaak een Toren van Babel, waar de spreekwoordelijke Babylonische spraakverwarring heerst. Behalve als ze even buiten de orde kunnen spreken, dan verstaan ze elkaar prima en maken grappen met elkaar. Even lijkt het wel Pinksteren, waar de Geest zich uitstort en ervoor zorgt dat mensen die heel verschillende talen spreken elkaar zonder moeite begrijpen. Daarna vallen ze weer terug in hun geharrewar.

Twee verschillende verhalen over hetzelfde fenomeen.

In het verhaal van de Toren van Babel straft God de mensen om hun hoogmoed. Aanvankelijk spraken ze één taal. Toen besloten ze een toren te bouwen die tot in de hemel zou reiken. 'Dat zal ons beroemd maken, en dan zullen we niet over de hele aarde verspreid raken.' Dat zinde God niet (in het oude testament is de allerhoogste geen makkelijk heerschap). Dus bracht hij spraakverwarring onder hen teweeg, zodat ze elkaar niet meer konden verstaan. Het bouwen moest worden gestaakt, ze waren niet meer bij machte samen te werken. Daardoor bleven ze ook niet bijeen, ze gingen ieder huns weegs en raakten verspreid over de aarde. Precies wat ze niet wilden.

In het verhaal van Pinksteren gebeurt het omgekeerde. Allen werden vervuld van de Geest, en ofschoon zij uit verschillende landstreken kwamen konden ze allemaal de apostelen verstaan, alsof die hen toespraken in hun eigen taal. 'Sommigen zeiden spottend: ze zullen wel dronken zijn.' Maar Petrus bezwoer hen dat het een teken was. 'Ze dromden samen en waren vol verbazing over elkaar.' Over hun taalgrenzen heen voelden ze contact.

In het ene verhaal verliezen mensen de geest, in het andere krijgen ze de geest. In het ene raken ze verdeeld, in het andere verbonden. Waarin zit hem het verschil?

Het lijkt iets te maken te hebben met buiten de orde kunnen treden, ruimte maken voor iets nieuws, iets anders. Daardoor ontstaat een ontvankelijkheid die verbinding scheidt. Het gesprek over haardracht en tondeuse is een andere taal, een ander niveau van verstandhouding, dan in het debat over de vaccinatiestrategie. Het is een ogenblik Pinksteren in de Toren van Babel.